

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoEk/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316218225
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4316218225.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Márie Malíkovej v exekučnej veci oprávneného: ENTRADING, s. r. o., so sídlom Rudnayovo nám. 1, Bratislava, IČO: 31 656 692, zastúpeného Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, Revúca, proti povinnému: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, E., o vymoženie pohľadávky v sume 10.596,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 8Er/1076/2016-114 zo dňa 01.04.2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie) napadnutým uznesením č. k. 8Er/1076/2016-114 zo dňa 01.04.2025 zastavil exekúciu a trovy exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na § 57 ods. 1 písm. h), § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 1, § 203 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej ako "Exekučný poriadok"), § 232 ods. 3, § 234 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 09.11.2016 Okresný súd Levice poveril súdneho exekútora JUDr. Marka Rusa na základe vykonateľného rozhodnutia – rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 1To/94/2015-356 zo dňa 12.04.2016, na vymoženie vyššie uvedenej istiny s príslušenstvom v prospech oprávneného. Súdny exekútor podal dňa 06.09.2024 na Okresnom súde v Leviciach podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Súd následne lustráciou povinného v dostupných registroch zistil, že rozhodnutím Okresného súdu Nitra č. k. 29OdK/209/2021 zo dňa 01.12.2021, bol povinný ako dlžník podľa § 166e zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení (ďalej len „ZoRK“) oddĺžený a bol na majetok dlžníka – povinného vyhlásený konkurz. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 08.12.2021.

2. Po preskúmaní konkurzného konania súd prvej inštancie zistil, že to bolo pre nemajetnosť povinného zrušené. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie listiny preukazujúce nemajetnosť povinného, a to jednotlivé výpisy, z ktorých je zrejmé, že nedošlo k úhrade ani len jedného eura zo strany povinného. Stav bankových účtov je ku dňu rozhodnutia 0 eur. Povinný nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnutel'ný majetok. Z týchto dôvodov návrhu súdneho exekútora vyhovel a exekúciu pre nemajetnosť povinného zastavil. Súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal, keďže si ich nevyčísľil, resp. neuplatnil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. ďalej pokračovať v exekúcii. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Oprávnený pokladal napadnuté uznesenie za neodôvodnené, nepreskúmateľné, arbitrárne, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces

s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 120/2020 zo dňa 21.01.2021. Konkurz na majetok dlžníka, ako povinného, ako ani jeho zrušenie, nemalo podľa oprávneného vplyv na priebeh exekúcie, keďže predmetom exekúcie bola tzv. „nedotknutá pohľadávka“, ktorá nepodlieha konkurzu a túto pohľadávku si ani v konkurznom konaní vedenom na majetok povinného ako úpadcu, oprávnený ako veriteľ neprihlasoval u správcu konkurznej podstaty, a teda začiatok, priebeh, resp. spôsob ukončenia konkurzu na majetok povinného, nemal na túto exekúciu vplyv. Predmetom exekúcie bol nárok oprávneného na vymoženie peňažnej sumy ako náhrady škody spôsobenej povinným úmyselným trestným činom sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to priznaný rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 17/2013 zo dňa 02.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra, sp. zn. 1To/94/2015-356 zo dňa 12.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.04.2016, čo je jedna z absolútnych výnimiek z uplatnenia zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). Ak sa exekučný súd v odôvodnení svojho uznesenia snažil poukázať na zrušenie konkurzu na majetok povinného v dôsledku, že povinný nemal žiaden majetok, k zrušeniu konkurzu pre nemajetnosť povinného došlo dňa 16.03.2022, teda pred viac ako dvoma rokmi, takéto zistenie nie je v tomto smere relevantné, keďže nevychádza zo stavu exekúcie a majetku povinného ku dňu vyhotovenia napádaného uznesenia exekučného súdu. Oprávnenému nebola zrejماً a z odôvodnenia uznesenia ani nevyplýva žiadna verifikovaná skutočnosť smerujúca k tomu, že by bol povinný nemajetný, a to ku dňu zastavenia exekúcie. Z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, aké listinné doklady preukazujúce nemajetnosť povinného súdny exekútor doručil exekučnému súdu, resp. z akého dátumu sú uvedené listinné doklady preukazujúce údajnú nemajetnosť povinného.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 písm. CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dňa 03.11.2016, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie oprávneného. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie ako exekučný titul označil rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 1To/94/2015-356 zo dňa 12.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.04.2016. Následne súdny exekútor JUDr. Marko Rus podaním zo dňa 04.11.2016, doručeným súdu dňa 07.11.2016 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Dňa 09.11.2016 súd prvej inštancie poveril súdneho exekútora poverením č. 5402160760 vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť istinu 10.596,56 eura, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní a trovy exekúcie. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 29Odk/209/2021, zo dňa 01.12.2021 bol vyhlásený konkurz na oprávneného. Toto uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 235/2021 dňa 08.12.2021. V Obchodnom vestníku bol dňa 16.03.2022 zverejnený oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Týmto oznámením sa konkurz na majetok povinného vedený pod sp. zn. 29Odk/209/2021 zrušil. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 8Er/1076/2016-31 zo dňa 21.09.2022 ku dňu 09.12.2021 exekúciu ako starú zastavil. Voči tomuto uzneseniu podal oprávnený sťažnosť. Následne súd prvej inštancie toto uznesenie zrušil uznesením č. k. 8Er/1076/2016-47 zo dňa 19.10.2022 s poukazom na skutočnosť, že predmetom exekúcie bol nárok oprávneného na vymoženie sumy titulom náhrady škody spôsobenej úmyselným trestným činom, a preto vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď určil, že došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 8 ods. 2 ZoUNEK.

7. Súdny exekútor doručil dňa 06.09.2024 podnet na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, a uviedol, že si neuplatňuje trovy exekúcie. Súdny exekútor na výzvu súdu na preukázanie nemajetnosti povinného predložil dňa 03.10.2024 súdu prvej inštancie rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 29Odk/209/2021 zo dňa 01.12.2021, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok povinného a rozhodnutie zo dňa 11.03.2022, ktorým bol zrušený konkurz pre nedostatok majetku povinného. Z ďalších súdnych exekútorom predložených dôkazov vyplýva, že povinný ku dňu 30.08.2024 nevlasťní

žiadne nehnuteľnosti, nepoberá dávky poisťného, na bankových účtoch v C. F. G. má zostatok 91,80 eura, vlastní osobné motorové vozidlo značky Škoda s rokom evidencie 1993, na ktorom je viacero exekučných blokácií. Okresný súd Levice vydal uznesenie č. k. 8Er/1076/2016-82 zo dňa 11.10.2024, ktorým exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi nepriznal trovy exekúcie. Súd prvej inštancie toto uznesenie po podaní sťažnosti oprávneným zrušil uznesením č. k. 8Er/1076/2016-98 zo dňa 15.11.2024 s poukazom na skutočnosť, že predmetom exekúcie bol nárok oprávneného na vymoženie sumy titulom náhrady škody spôsobenej úmyselným trestným činom, a preto vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď určil, že došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 8 ods. 2 ZoUNEK. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie.

8. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Naposledy bol Exekučný poriadok rozsiahlejšie novelizovaný zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvej vety upravil, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa Exekučného poriadku sa exekučné konanie začína podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Skončenie exekučného konania je závislé od jeho samotného priebehu, pričom môže nastať z troch dôvodov, a to zastavením exekúcie, upustením od vykonania exekúcie alebo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Zastaviť exekúciu možno iba z dôvodov výslovne uvedených v Exekučnom poriadku. Súd skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie a rozhoduje o zastavení exekúcie na návrh alebo aj bez návrhu. Zastavenie exekúcie je procesný úkon exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávnych aj procesnoprávnych skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

10. Nemajetnosť povinného je jedným z dôvodov zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, kedy ide o osobitný spôsob skončenia exekúcie rozhodnutím súdu, ktorý existenciu dôvodov na jej zastavenie skúma na návrh alebo aj bez návrhu; predmetom tejto prieskumnej činnosti súdu je zistenie, či existujú dôvody, pre ktoré nemožno v exekúcii pokračovať. V prípade zistenia zákonného dôvodu na zastavenie exekúcie je súd povinný exekúciu zastaviť, a to aj bez zreteľa na návrh oprávneného, resp. povinného.

11. Odvolací súd zaoberajúc sa nastolenou námietkou považoval za potrebné upriamiť pozornosť oprávneného na skutočnosť, že v danom prípade exekučný súd rozhodoval o zastavení podľa zákona č. 233/1995 Z. z., t. j. podľa Exekučného poriadku, a nie podľa ZoUNEK, ktorý na prejednávajúcu vec nedopadá. V danom prípade teda nebolo skúmané naplnenie predpokladov pre zastavenie konania podľa ZoUNEK. Ak by aj v danom prípade boli naplnené podmienky pre zastavenie konania, o zastavení exekúcie by nerozhodoval súd, ale súdny exekútor, ktorý by vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorým by deklaroval zastavenie starej exekúcie ex lege - priamo zo zákona (ktoré v danom prípade vydané súdnym exekútorom nebolo). Od zastavenia exekúcie na podklade niektorého z dôvodov podľa § 57 Exekučného poriadku je potrebné odlišiť zastavenie exekúcie podľa ZoUNEK.

12. V prípade zastavenia podľa uvedeného osobitného zákona dochádza k zastaveniu exekúcie ex lege priamo zo zákona. Existencia dôvodu pre zastavenie starej exekúcie ex lege podľa uvedeného zákona je ponechaná na zistenie exekútorovi, ktorý na základe tohto zistenia a následného preukázania tohto dôvodu vydá upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa návrhu zákona a deklaruje zastavenie starej exekúcie. V danom prípade, tak ako bolo vyššie zmienené, exekučný súd rozhodoval o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, resp. vzhladol dôvody k zastaveniu exekúcie

podľa Exekučného poriadku, t. j. nie podľa ZoUNEK. Z vyššie uvedených dôvodov je možné prijať záver, že ak súd prvej inštancie rozhoduje o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku, neprihliada na zákonné ustanovenia vymedzené v ZoUNEK, ktoré sa uplatňujú len v súvislosti so zastavením starej exekúcie ex lege (ktoré nastáva zo zákona). Súd prvej inštancie bol oprávnený rozhodovať o zastavení exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku aj v prípade nároku oprávneného na vymoženie peňažnej sumy, ako náhrady škody spôsobenej povinným úmyselným trestným činom sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona.

13. Nemajetnosť povinného je jedným z dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré však nie je podmienené súhlasom oprávneného. Oprávnený je tou osobou, ktorá má zvyčajne vehementný záujem na pokračovaní v exekúcii najmä z dôvodu očakávania, že povinný určite v budúcnosti nadobudne majetok. Na to, aby nebola exekúcia zastavená z dôvodu aktuálnej nemajetnosti povinného, musí mať očakávanie, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok, či peňažný príjem, reálny predpoklad. V tomto prípade je však veľmi ťažké oprieť rozhodnutie súdu o reálny predpoklad nadobudnutia majetku, speňažením ktorého by bolo možné realizovať exekučný titul, a to najmä z dôvodu, že samotná exekúcia sa začala ešte v roku 2016, povinný nedisponuje žiadnym nehnuteľným majetkom, vlastní iba motorové vozidlo ŠKODA s dátumom evidencie 1993, teda staršie ako 30 rokov, na ktoré je vedených viacero exekútorských blokácií. Nemajetnosť povinného vyplynula zo súdnym exekútorom vykonaných lustrácií majetku povinného (č. I. 75-77), ktorých výsledkom bolo, že povinný nie je vlastníkom nehnuteľností; na bankových účtoch mal ku dňu lustrácie finančné prostriedky vo výške 91,80 eura a bol nezamestnaný. Výsledky lustrácii vypovedajú o negatívnej majetkovej podstate povinného a o vedení ďalších ôsmich exekúcií voči povinnému. Odvolací súd uvádza, že z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise jednoznačne vyplýva, že súdny exekútor dostatočným spôsobom zisťoval nemajetnosť povinného.

14. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd zastal názor, že v prípade povinného ide o dlhodobý stav nemajetnosti. Súdny exekútor vykonával lustráciu majetku povinného, ktorou dospel k negatívnej majetkovej podstate. Odvolací súd dospel k záveru, že súdny exekútor vykonal lustráciu majetkovej podstaty povinného dôkladne a vzhľadom na výsledky lustrácií odôvodnene podal na súd prvej inštancie podnet na zastavenie exekučného konania. Pokračovaním v exekúcii by došlo k porušeniu zásady hospodárnosti a účelnosti konania.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne, keďže v tomto prípade boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je sporné, že ak sa v priebehu exekúcie zistí, že povinný nemá ani taký majetok, ktorý by postačoval na úhradu trov exekúcie, je takéto zistenie dôvodom zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Uvedený záver odvolacieho súdu nemohli spochybníť ani odvolacie námietky oprávneného uvedené v podanom odvolaní, s ktorými sa odvolací súd vyššie vypořiadal, hodnotiac tieto ako nedôvodné.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa voči oprávnenému náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).